

ret sådan, at den umiddelbart kan forstås, eller at det i hvert fald som et minimum er muligt for forslagsstillerne efterfølgende at udlægge teksten, så det er muligt at få at vide, hvad den indebærer. Derfor synes jeg, at hr. Kristen Touborgs spørgsmål er yderst relevante, og at det må kunne lade sig gøre at svare mere præcist på dem, end det er sket hidtil fra forslagsstillerens side.

»En fortsat udvikling af svine sektoren« må betyde, at udviklingen fortsætter, som den har gjort hidtil. Og hvad er det for en udvikling, der har været hidtil? Det er jo bl.a. en strukturudvikling med flere og flere store industrisvinefarme. Er det den udvikling, der skal fortsætte ifølge dagsordenen? Eller går man ind for at lave en anden strukturudvikling, hvor man bremser udviklingen med de store svinefarme, som øger forureningen, som giver mere smittepres, mere salmonella? Hvad er det for en udvikling, forslagsstillerne gerne vil have fortsat?

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det var et spørgsmål til fru Margrete Auken. Nu er hun lige her i mit synsfelt.

Jeg tykkes, at fru Margrete Auken kom med noget af en svinsk påstand; fru Margrete Auken påstod nemlig, at det var forfærdelige forhold, svin lever under i dag.

Derfor er mit spørgsmål til fru Margrete Auken, så debatten ikke skal afspores: Hvornår har fru Margrete Auken sidst været i en dansk svinestald? På baggrund af de udtalelser, der kom, kunne man godt tro, at det i hvert fald ligger tilbage i det forrige århundrede.

Vi kan også diskutere, hvorvidt en gris har det bedre ved at gå ude i f.eks. regnvej og frostvej end ved at være inde i en god lun stald. De faktiske forhold er jo sådan, at søernes årsgrise bliver større år for år, og et dyr, der får større afkom og giver et stort udbytte, er som regel et dyr, der har det godt.

Det er også et faktum, at sygdom også floerer blandt de grise, der går ude. Så jeg tykkes ikke, at vi ensidigt kan påstå, at en gris, der går ude, automatisk har det bedre end en gris, der går inde. Det er jo sådan både med høns, duer, kaniner, og hvad vi nu har, at hvis de yngler godt, er det, fordi de har det godt – ellers går yngeeffekten ned ligesom hos mennesker.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne svare på SF's spørgsmål om, hvad vi mener med ordet udvikling. Når det drejer sig om omfang og antal, mener vi, at det nuværende omfang og antal godt kan omlægges til økologisk produktion; det er det, vi har sagt. Vi mener på lang sigt, at det er en følsom situation at have en produktion, der bygger på så stor import af næringsstoffer, som finder sted ved den måde, man producerer de danske grise på i dag. Vi vil gerne vise, at man kan reducere den import og skabe næringsstofbalance og alligevel opretholde den produktion, vi har i dag.

Vi mener ikke, at man skal begynde at tale om indskrænkning af dansk svineproduktion, før man har nogle alternativer i form af opbygning af en selvforsyning på andre områder. Det vil vi komme tilbage til; det er et meget langsigtet spørgsmål.

Med hensyn til det, det drejer sig om i dag, vil jeg vende tilbage til SF's spørgsmål. På et møde for nylig i Silkeborg fremlagde SF sit syn på det, og det gik ud på, at vi skulle ned på en svineproduktion på 2 millioner slagtesvin om året, gerne så hurtigt som muligt, og det mener jeg er fuldstændig eventyrpolitik at foreslå i Danmark i dag. Men jeg vil gerne høre, om det er det, SF vil.

Med hensyn til organisering af Svineafgiftsfonden vil jeg gerne sige, at hvis det står til os, skal det selvfølgelig fastholdes, at det skal være på andelsbasis: én mand én stemme og ikke efter hoveder. Men det må jo tages op i forhold til organiseringen af den.

Det, som vi synes er vigtigt, er, at der bliver tale om et mere direkte valg til ledelsen fra producenterens side, og at der kommer en strategioverbygning ind, som har en rådgivende og vejledende funktion med hensyn til, hvordan dansk svineproduktion skal udvikles. Det er vigtigt, at man får det tætte forhold mellem forbrugerorganisationer, velfærdsorganisationer, miljøorganisationer, andre organisationer og ministerierne i en sådan fastlæggelse af strategien.

Til sidst vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at det, der er ved en udegris, er, at den har nogle andre muligheder, end den har indendørs, for at opfylde sin grundlæggende adfærd. Det er jo ikke det samme som at sige, at den altid bliver behandlet ordentligt, og at driften altid er vel-drevet, når det drejer sig om udendørsproduktion, men i det væsentligste har man langt flere